

Het volgende moment klonk er een harde dreun.

“Pak aan!” klonk het aan de andere kant van de muur. “En hier. En daar. Hoe durf je niet naar mij te luisteren?”

“Ai-ja!”

“Oe-ja!”

“Ej-ja!”

De lichtkroon begon te klingelen, de meubels te trillen en kopjes en schoteltjes dansten op het tafelblad.

“Hier wilde ik je voor waarschuwen, schat,” riep vader uit.

Hij greep direct naar de kast en hield hem op zijn plek.

Moeder ruimde het servies van tafel.

“Doe nou rustig, Pieterne!” hoorde Daan de buurman roepen. “Denk aan de burens. Straks horen ze je nog.”

En of we dat horen, dacht Daan. Het klinkt alsof er flinke meppen uitgedeeld worden.

“Had... jij... die... krui... mels... maar... niet... moeten... laten... liggen!” hijgde de buurvrouw tussen de bonken door.